

ΡΕΝΟΣ ΗΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΕΝΑ πορτραίτο

Ο Ρένος 'Αποστολίδης — πεζογράφος, κριτικός, φιλόλογος — και δημοσιογράφος, γιός του άνθολόγου της νεοελληνικής Ποιήσεως και Διηγηματογραφίας 'Ηρακλή Ν. 'Αποστολίδη — γεννήθηκε στην 'Αθήνα τὸ 1924 καὶ δημοσιεύει ἀμέσως ἀπὸ τὴν 'Απελευθέρωση, τὸ 1944. Εἶναι τὸ κριτικώτερο καὶ τὸ μαχητικώτερο πνεῦμα τῆς γενεᾶς του — τῆς λεγομένης Γενεᾶς τοῦ Μεταπολέμου — καὶ οἱ ἀγῶνες του — ἀσκήσεως ἐλέγχου τῶν πνευματικῶν μας πραγμάτων κ' ἐκδηλώσεων, κατ' ἀρχὴν, γενικῆς κοινωνικῆς κριτικῆς κατόπιν — προσδιορίζουν, λίγο - πολύ, τὰ μέτωπα καὶ τὶς θέσεις, τὶς βασικὲς ἀντιδράσεις καὶ τὴν ὄλη στάση τοῦ ἀσυμβίβαστου στοιχείου τῆς γενεᾶς του μὲς στὸν Τόπο μας. Αὐτὸς ἔγραψε τὸ βιβλίο τοῦ πρώτου κοινῶς πάθους τῆς σκληρῆς αὐτῆς ἐποχῆς στὴ Χώρα μας — τὴν Πυραμίδα 67, τοῦ 'Εμφυλίου Πολέμου —, αὐτὸς μετὰ τὴν Κριτικὴ τοῦ Μεταπολέμου — τὴν πιὸ ἀνάλητη ἴσως ἀνάλυση τῶν ἀδυναμιῶν καὶ τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν, πνευματικῶν ἀθλιότητων μας —, αὐτὸς τώρα καὶ τὸ φοβερὸ Κατηγορῶ, τῆς πιὸ τραγικῆς μας τριακονταετίας, 1935 — 1965. Σὺν τοῖς ἄλλοις, εἶναι καὶ ὁ πολυγραφώτερος τῆς γενεᾶς του, κι ὁ κατεξοχὴν συγγραφεὺς της, πὺ εἴκοσι χρόνια ἐπιμένει νὰ θεωρῇ τὴν 'Εκφραση κύριο ἔργο του, ὄχι πάρεργο, κι' ὡστόσο χρέος, ἀποστολή, ὄχι ἐπάγγελμα.

Φυσικά, συνήγειρε τρομερὲς ἀντιδράσεις. Καὶ τόσο ἐμπαθέστερες, ὅσο πιὸ ἀνένδοτα ἐξακολούθησε νὰ ἀσκῇ τὸ κριτικὸ του ἔργο. 'Η πρόσφατη ἀκόμα καταφορὰ τοῦ Τύπου ὄλου ἐναντίον του, γιὰ τὴ στασιαστικὴ Εἰσβολὴ στὴ Βουλὴ τὴ νύχτα τῆς 3ης 'Ιουλίου πέρσι, εἶναι μέσα στὸν κύκλο τῶν φανατικῶν αὐτῶν ἀντιδράσεων, κατὰ ἐνὸς ἐλέγχου πὺ πῆγε πολὺ βαθιὰ καὶ δὲν ἐχάρισε τίποτε κανενός, οὔτε προσώπου, οὔτε ὀμάδος, οὔτε κομμάτων, οὔτε παρατάξεων στὸν Τόπο μας.

'Ὡς πεζογράφος — 'Ιστορίες ἀπὸ τὶς Νότιες 'Ακτὲς (1959), 'Ο Γρασαδόρος καὶ τὰ Χειρόγραφα τοῦ Max Tod (1960), Βορὰ στὸ Θηρίο (1963) — τιμήθηκε μὲ τὸ κρατικὸ βραβεῖο, τὸ 1959.

'Υπῆρξε, ἐξ ἄλλου, ἐκδότης τοῦ μαχητικώτερου λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ — τῶν Νέων 'Ελληνικῶν — μαζί μὲ τὸν πατέρα του, τὸ 1952 καὶ τὸ 1957, ἀπ' ὅπου ἄσκησε πάλι αὐστηρὴ κριτικὴ κειμένων καὶ προσώπων, μὲ μεγάλη ἀπήχηση στὸ κοινὸ (πὺ τὴν ἀποδεικνύει κ' ἡ μεγάλη κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ : 7000 φύλλα).

'Ὡς δημοσιογράφος ἐργάστηκε σὲ πλῆθος ἐφημερίδες καὶ περιο-

δικὰ τῶν Ἀθηνῶν, ἀρχισυντάκτης στὸν Αἰῶνα μας, στὶς Εἰκόνες κ.ἀ., σύμβουλος στὴ Διεύθυνση Ἐξωτερικοῦ Τύπου τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως (1955 — 1959), Εἰδικὸς Σύμβουλος ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ἐκπομπῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ε.Ι.Ρ. (1962 — 1964).

Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1963 ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος βουλευτῆς Ἀθηνῶν καὶ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1964, ὡς ὑποψήφιος δημοτικὸς σύμβουλος Ἀθηνῶν. Ἀμέσως μετὰ, κατεδικάσθη ὡς ἡγέτης τῆς στασιαστικῆς Εἰσβολῆς στὴ Βουλὴ καὶ ἐφυλακίσθη στὶς Φυλακὲς Καλλιθέας, ἀπὸ ὅπου, μόλις βγῆκε, ἔγραψε καὶ ἐξέδωσε τὸ Κατηγορῶ πὺ μᾶς παρουσιάζει, μὲ μιὰ κριτικὴ ἀνάλυση εἰδικὰ γραμμένη γιὰ τὰ Νέα Βιβλία, ὁ λαμπρὸς πεζογράφος καὶ κριτικὸς κ. Πάρις Τακόπουλος.